

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **LOKORS trade, s.r.o.**
sídlem Hybešova 969/19a, Brno
zastoupen JUDr. Janem Filou, advokátem
sídlem Špitálka 23b, Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.2.2019, sp. zn.
5400/OD/MMB/502418/2018/-Ro-/55/,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného, odboru dopravy, ze dne 12.2.2019, sp. zn. 5400/OD/MMB/502418/2018/-Ro-/55/, kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), zamítl odvolání žalobce proti usnesení Úřadu městské části města Brna, Brno-střed, odboru dopravy a majetku, oddělení dopravy (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 15.11.2018, č.j. MCBS/2018/0192505/SEDV, sp. zn. 3400/MCBS/2018/0059794/13, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastaveno řízení o žádosti žalobce o vydání povolení ke zvláštnímu užívání komunikace za účelem umístění restaurační zahrádky s podestou před objektem č. 7 na ulici Dominikánská v Brně o rozsahu 48,6 m² v termínu od 1.5.2018 do 30.9.2018, s odůvodněním, že se žádost stala zjevně bezpředmětnou, jelikož požadovaný termín pro umístění restaurační zahrádky již vypršel. Prvostupňový orgán rozhodoval poté, co žalovaný rozhodnutím ze dne 14.8.2018, sp. zn. 5400/OD/MMB/309821/2018/-Ro-/26/, jeho usnesení o zastavení řízení ze dne 18.6.2018, č.j. MCBS/2018/0105310/SEDV, sp. zn. 3400/MCBS/2018/0059794/7, vydané podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, zrušil a věc mu vrátil k novému projednání a rozhodnutí.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce podrobnou argumentací dovozuje, že správní řízení bylo zatíženo průtahy, a že se žalovaný s jeho argumentací řádně nevypořádal. Žádost žalobce je nutné projednat z hlediska její důvodnosti, neboť se jedná o předpoklad případného uplatnění nároku na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem ve smyslu zákona č. 82/1992 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (dále jen „zákon č. 82/1992 Sb.“). Žalobce v této souvislosti odkazuje rovněž na pravidlo obsažené v § 88 odst. 2 správního řádu.
3. Žalobce dále namítá, že se prvostupňový orgán nevypořádal s argumentací týkající se umístění dvou sudů před provozovnou žalobce; pokud by vyšlo najevo, že žádost o umístění zahrádky i sudů byla po právu, mělo by to zásadní vliv i na rozhodnutí o pokutě, která byla žalobci udělena za neoprávněný zábor pozemní komunikace v jiném správním řízení. I z tohoto důvodu je nutné věcné projednání žádosti.
4. Žalobce také odkazuje na porušení zásady legitimního očekávání, neboť v minulosti byla pro tehdejší provozovnu *TWO FACES cocktail bar café* povolena letní zahrádka s podestou. Podle interního předpisu pro posuzování umístění a vzhledu letních restauračních zahrádek vydaného dne 27.1.2017 odborem památkové péče žalovaného lze užít letní restaurační zahrádku s podestou, pokud v místech, kde se má tato nacházet, je sklon pozemní komunikace vyšší než 6 %; v případě žalobce tomu tak je, když žalobce nechal sklon v místě plánované zahrádky dvakrát zaměřit. Žalobce rovněž odkazuje na letní restaurační zahrádku sousedního podniku *Dominik PUB* a její umístění ve vztahu k okolním kulturním památkám.
5. K případnému nároku na náhradu škody žalobce dodává, že k jeho újmě nebyla věc meritorně projednána v době, kdy vyhovující správní rozhodnutí pro něj mohlo mít

význam. Podle žalobce se škoda skládá z ceny již vyrobené podesty pro letní zahrádku a rovněž také ušlého zisku za rok 2018. V důsledku nesprávného úředního postupu žalobci vznikla škoda v řádu stovek tisíc korun, kterou žalobce hodlá dále vymáhat; žalobce v této souvislosti odkazuje na závěry rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22.9.2016, č.j. 30 A 23/2015-106.

6. Svoji argumentaci žalobce rozhojnil v podané replice.
7. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

8. Žalovaný nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
9. Podle žalovaného měl žalobce možnost podat novou žádost na další období, tj. letní sezónu 2019. Žalovaný v době rozhodování neměl jinou možnost, než potvrdit rozhodnutí prvostupňového orgánu o zastavení řízení z důvodu bezpředmětnosti žádosti.
10. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci

11. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
12. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Ze správního spisu plyne, že prvostupňový orgán nejprve řízení o žádosti žalobce ze dne 9.4.2018 o vydání povolení ke zvláštnímu užívání komunikace za účelem umístění restaurační zahrádky s podestou před objektem č. 7 na ulici Dominikánská v Brně o rozsahu 48,6 m² v termínu od 1.5.2018 do 30.9.2018 usnesením ze dne 18.6.2018, č.j. MCBS/2018/0105310/SEDV, sp. zn. 3400/MCBS/2018/0059794/7, zastavil; konstatoval, že pro posouzení žádosti je nezbytné doložit mj. souhlasné stanovisko odboru památkové péče žalovaného. Žalovaný uvedené usnesení prvostupňového orgánu rozhodnutím ze dne 14.8.2018, sp. zn. 5400/OD/MMB/309821/2018/-Ro-/26/, zrušil s tím, že pokud žalobce na výzvu prvostupňového orgánu doložil nesouhlasné závazné stanovisko odboru památkové péče žalovaného, nebylo namístě správní řízení pro chybějící podklady zastavit, nýbrž s ohledem na obsah závazného stanoviska žádost rozhodnutím zamítnout. Prvostupňový orgán poté v dalším řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu řízení o žádosti žalobce zastavil, s odůvodněním, že se žádost stala zjevně bezpředmětnou, jelikož požadovaný termín pro umístění restaurační zahrádky již vypršel.
14. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou.

15. Podle § 88 odst. 2 správního řádu pokud před předáním spisu odvolacímu správnímu orgánu nastal některý z důvodů zastavení řízení uvedený v § 66 odst. 1 písm. a), e), f) nebo g) nebo v § 66 odst. 2, správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, řízení zastaví, ledaže by rozhodnutí o odvolání mohlo mít význam pro náhradu škody.
16. Podle § 90 odst. 4 správního řádu jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.
17. Podle § 5 písm. a) a b) zákona č. 82/1992 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena mimo jiné rozhodnutím, jež bylo vydáno ve správním řízení a za škodu, jež byla způsobena nesprávným úředním postupem.
18. Podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1992 Sb. lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
19. Podle § 8 odst. 2 zákona č. 82/1992 Sb. byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku.
20. Podle § 8 odst. 3 zákona č. 82/1992 Sb. nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné, lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil v zákonem stanovených lhůtách všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho práva poskytuje; takovým prostředkem se rozumí řádný opravný prostředek, mimořádný opravný prostředek, vyjma návrhu na obnovu řízení, a jiný procesní prostředek k ochraně práva, s jehož uplatněním je spojeno zahájení soudního, správního nebo jiného právního řízení, nebo návrh na zastavení exekuce.
21. Podle § 13 odst. 1 zákona č. 82/1992 Sb. odpovídá stát za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.
22. Podle zdejšího soudu správní orgány nepochybily, pokud dovodily závěr o bezpředmětnosti žádosti. Ostatně i žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvádí, že žádost byla bezpředmětná v době rozhodování žalovaného; je nicméně zjevné, že žádost byla bezpředmětnou již v době rozhodování prvostupňového orgánu, neboť prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 15.11.2018, přičemž žalobce žádal o vydání povolení ke zvláštnímu užívání komunikace za účelem umístění restaurační zahrádky v termínu od 1.5.2018 do 30.9.2018.
23. Není rovněž důvodná námitka, že za této okolnosti byl prvostupňový orgán povinen řídit se závazným právním názorem žalovaného vysloveným v jeho zrušovacím rozhodnutí ze dne 14.8.2018, sp. zn. 5400/OD/MMB/309821/2018/-Ro-/26/, a žádost posoudit věcně. Pakliže nastaly okolnosti uvedené v § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, tedy pokud se žádost stala zjevně bezpředmětnou, prvostupňový orgán byl povinen řízení zastavit.

24. Pokud žalobce namítá, že i bez ohledu na bezpředmětnost žádosti měl prvostupňový orgán s přihlédnutím k § 88 odst. 2 správního řádu rozhodnout o žádosti meritorně (případně i § 90 odst. 4 správního řádu), tak takový postup se týká pouze případů, kdy se žádost stane bezpředmětnou až poté, co bylo podáno odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, případně takovou skutečnost zjistí odvolací orgán; k tomu však projednáváné věci nedošlo.
25. Podle žalobce meritorní rozhodnutí nebylo vydáno (a žádost se stala bezpředmětnou) právě s ohledem na průtahy v řízení, neboť prvostupňový orgán vydal své druhé usnesení o zastavení řízení až 3 měsíce poté, co žalovaný rozhodnutím ze dne 14.8.2018, sp. zn. 5400/OD/MMB/309821/2018/-Ro-/26/, původní usnesení prvostupňového orgánu o zastavení řízení ze dne 18.6.2018, č.j. MCBS/2018/0105310/SEDV, sp. zn. 3400/MCBS/2018/0059794/7, zrušil a věc vrátil prvostupňovému orgánu k novému projednání a rozhodnutí.
26. Současně žalobci vadí, že vydáním původního usnesení o zastavení řízení prvostupňový orgán pochybil, neboť neměl, vzhledem k nesouhlasnému závaznému stanovisku odboru památkové péče žalovaného, řízení o žádosti zastavit, ale právě rozhodnout meritorně a žádost zamítnout, přičemž žalobce mohl následně proti tomuto zamítavému rozhodnutí brojit odvoláním a v rámci něj napadnout také nesouhlasné závazné stanovisko odboru památkové péče žalovaného.
27. Zdejší soud k tomu uvádí, že pokud jde o průtahy ve správním řízení, žalobce měl možnost proti průtahům brojit prostředky ochrany před nečinností ve správním řízení (potažmo žalobou na ochranu před nečinností ve správním soudnictví); pokud tak neučinil, nelze již v tomto řízení (řízení o správní žalobě proti nyní napadenému rozhodnutí žalovaného) posuzovat, zda k průtahům došlo a zda došlo k porušení zásady obsažené v § 6 odst. 1 správního řádu, podle níž správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů a nečiní-li úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností, která představuje rovněž promítnutí žalobcem zmiňovaného čl. 36 Listiny základních práv a svobod do správního řízení.
28. I bez ohledu na to, že tak žalobce nepostupoval, z ničeho neplyne, že by žalobce v důsledku procesního pochybení prvostupňového orgánu, které bylo konstatováno k řádnému opravnému prostředku žalobce v rozhodnutí žalovaného ze dne 14.8.2018, sp. zn. 5400/OD/MMB/309821/2018/-Ro-/26/, neměl možnost uplatnit nárok na náhradu škody dle zákona č. 82/1998 Sb., jak namítá. Stejně tak, pokud jde o tvrzené průtahy v řízení, tak k tomu zdejší soud odkazuje na závěry rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 26.9.2018, č.j. 30 Cdo 4136/2016-223, podle něhož „...*nesprávný úřední postup není v zákoně č. 82/1998 Sb. (resp. v předchozím zákoně č. 58/1969 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem) nijak definován. Jedinou výjimku představuje ustanovení § 13 odst. 1 věta druhá a třetí OdpŠk. Podle tohoto ustanovení je nesprávným úředním postupem porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě, nebo ve lhůtě přiměřené. Porušení této povinnosti je proto (podle zákona č. 82/1998 Sb.) nesprávným úředním postupem vždy*“.
29. Pokud žalobce namítá, že průtahy v řízení zapříčiněné správními orgány a vedoucí k nevydání meritorního rozhodnutí nelze „klást k jeho tíži“, tak jak kupř. uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31.3.2015, č.j. 4 As 249/2014-43,; „*Podle názoru Nejvyššího správního soudu nelze vykládat právní úpravu s apriorním předpokladem, že úřady neplní*

úkoly jim svěřené zákonem a namísto hájení veřejného zájmu a práv účastníků řízení je jejich hlavním zájmem „zametání věcí pod koberec“. Pokud by stěžovatel postupoval způsobem naznačeným krajským soudem, pak by návrhovateli byly k dispozici prostředky ochrany proti nečinnosti správního orgánu, včetně žaloby podle § 79 s. ř. s. Stěžovatel by v případě takového zneužívajícího postupu rovněž odpovídal za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem“. I s ohledem na uvedené závěry Nejvyššího správního soudu je zjevné, že nevydání meritorního rozhodnutí v nyní posuzované věci nevede k tomu, že by žalobce nemohl náhradu škody uplatňovat. Odkazuje-li žalobce na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22.9.2016, č.j. 30 A 23/2015-106, tak jeho závěry jsou plně v souladu s právě vysloveným závěrem zdejšího soudu. V citovaném rozsudku soud konstatoval, že „Byť je zřejmé, že k žádosti osoby zúčastněné na řízení bude nutno v dalším řízení přistupovat jako k žádosti zjevně bezpředmětné ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, žalobkyně nepochybně může využít nástroje ochrany dané jí zákonem č. 82/1998 Sb. ...“.

30. S ohledem na výše uvedené zdejší soud neshledal důvod pro zrušení správních rozhodnutí proto, že by správní orgány postupovaly nezákonně, pokud se nezabývaly žádostí meritorně s ohledem na skutečnost, že takové rozhodnutí mohlo mít význam pro náhradu škody.
31. Posuzovat potenciální dopady do majetkové sféry žalobce, které by mohly nastat, pokud by meritorní rozhodnutí vydáno bylo, jak tvrdí žalobce, pak tedy přesahuje předmět přezkumu napadeného rozhodnutí žalovaného ve správním soudnictví. Podle zdejšího soudu správní orgány aplikovaly správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustily ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav.
32. Z uvedeného důvodu se proto zdejší soud nezabýval dalšími žalobními námitkami (porušení legitimního očekávání a nedostatečné vyhodnocení okolností daného případu odborem památkové péče žalovaného, otázka umístění dvou sudů), neboť ty se týkaly již věcného posouzení žalobcovy žádosti.
33. Z uvedených důvodů zdejší soud považuje v tomto řízení za nepřijatelnou i argumentaci žalobce, že žádost měla být věcně projednána proto, že „byla použita jako důkaz“ proti žalobci v řízení, které vyústilo v uložení pokuty žalobci za neoprávněný zábor pozemní komunikace za umístění sudů; na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani skutečnost, která je známa zdejšímu soudu z jeho úřední činnosti, a sice že žalobcem zmiňované rozhodnutí prvostupňového orgánu o přestupku ze dne 1.10.2018, č.j. MCBS/2018/0166762/SEDV, za neoprávněný zábor pozemní komunikace mj. umístěním dvou dřevěných sudů před objektem č. 7 na ulici Dominikánská v Brně, potvrdil žalovaný rozhodnutím ze dne 10.1.2019, sp. zn. 5400/OD/MMB/455403/2018/-Ro-/40/, přičemž toto rozhodnutí žalovaného zdejší soud na základě žaloby podané žalobcem rozsudkem ze dne 7.5.2020, č.j. 62 A 30/2019-43, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
34. Pokud jde o důkazní návrhy v podobě spisové dokumentace správních orgánů, včetně žalobcem zmiňovaného závazného stanoviska odboru památkové péče žalovaného a správních rozhodnutí obou stupňů, tak obsahem správního spisu se ve správním soudnictví nedokazuje již z toho důvodu, že je z něj soud povinen vycházet (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.5.2015, č.j. 7 As 83/2015-56).
35. Pokud jde o návrh žalobce na dokazování „spisovou dokumentací Magistrátu města Brna, odboru dopravy sp. zn. 5400/OD/MMB/455403/2018/-Ro-/40/ ze dne 10.1.2019“, tak

takové dokazování je v nyní posuzované věci nadbytečné. Jak již zdejší soud uvedl, jedná se o rozhodnutí žalovaného ve věci uložení pokuty žalobci za neoprávněný zábor pozemní komunikace; zdejší soud nepovažuje za potřebné příslušnou spisovou dokumentaci v dané věci dokazovat, neboť žalobce otázkou, zda bylo uložení pokuty oprávněné, dává do souvislosti s nutností věcného přezkumu jeho žádosti správními orgány; zdejší soud však výše zdůvodnil, že správní orgány nepochybily, pokud žádost věcně neprojednaly.

36. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

37. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 18. února 2020

Petr Šebek v.r.

předseda senátu

OPRAVNÉ USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl předsedou senátu Mgr. Petrem Šebkem v právní věci

žalobce: **LOKORS trade, s.r.o.**
sídlem Hybešova 969/19a, Brno
zastoupen JUDr. Janem Filou, advokátem
sídlem Špitálka 23b, Brno

proti

žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno

po rozhodnutí o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.2.2019, sp. zn. 5400/OD/MMB/502418/2018/-Ro-/55/,

takto:

V rozsudku č.j. 62 A 55/2019-52 ze dne 18.2.2021 se text „*Brno 18. února 2020*“ v části týkající se místa a data jeho vydání nahrazuje textem „*Brno 18. února 2021*“.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 18.2.2021, č.j. 62 A 55/2019-52, byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.2.2019, sp. zn. 5400/OD/MMB/502418/2018/-Ro-/55/.
2. V uvedeném rozsudku je však chybou v psaní uvedeno nesprávné datum jeho vydání.
3. Proto zdejší soud za použití § 54 odst. 4 a § 55 odst. 5 s.ř.s. v odůvodnění uvedeného rozsudku text „*Brno 18. února 2020*“ v části týkající se místa a data vydání rozsudku opravil na text „*Brno 18. února 2021*“.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s.ř.s.).

Brno 25. března 2021

Petr Šebek v.r.
předseda senátu